

888.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 września 1949 r.

o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 18 marca 1949 r. w sprawie tymczasowej organizacji Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

§ 1. Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1949 r. (Monitor Polski Nr A-19, poz. 279), ustalającej tymczasową organizację Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego, otrzymuje brzmienie następujące:

**TYMCZASOWA ORGANIZACJA
MINISTERSTWA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO.**

1. Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego składa się z:
Gabinetu Ministra
Departamentu Planowania
Departamentu Kontroli
Departamentu Inwestycji
Departamentu Organizacyjno-Prawnego
Departamentu Produkcji i Techniki
Departamentu Finansowego
Departamentu Koordynacji Zbytu
Departamentu Kadry
Departamentu Zatrudnienia i Płac
Biura Zaopatrzenia i Kontraktacji
Biura Budżetowo-Gospodarczego
Wydziału Wojskowego.
 2. Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego podlega Główny Instytut Przemysłu Rolnego i Spożywczego.
 3. Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego wykonuje nadzór nad zrzeczeniem przymusowym p. n. Zrzeszenie Przedsiębiorstw Gorzelnictwa Rolniczych, z zachowaniem właściwości Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.
- § 2. Niniejsza uchwała obowiązuje od dnia 1 października 1949 r.

§ 3. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

889.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 września 1949 r.

o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie tymczasowej organizacji Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 1. Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. (Monitor Polski Nr A-28, poz. 438), ustalającej tymczasową organizację Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego, otrzymuje brzmienie następujące:

**TYMCZASOWA ORGANIZACJA
MINISTERSTWA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO**

1. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego składa się z:
Gabinetu Ministra
Departamentu Kontroli
Departamentu Kadry
Departamentu Planowania
Departamentu Inwestycji
Departamentu Organizacyjno-Prawnego
Departamentu Zatrudnienia i Płac
Departamentu Produkcji i Techniki
Departamentu Finansowego
Biura Wojskowego
Biura Budżetowo-Gospodarczego
2. Ministrowi Przemysłu Ciężkiego podlegają:
 1. Główny Instytut Metalurgii i Odlewnictwa
 2. Główny Instytut Mechaniki
 3. Główny Instytut Elektrotechniki
 4. Główny Instytut Lotnictwa
 5. Główny Instytut Chemii Przemysłowej
 6. Główny Instytut Fizyki Technicznej.

§ 2. Niniejsza uchwała obowiązuje od dnia 1 października 1949 r.

§ 3. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Ciężkiego.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

890.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 września 1949 r.

w sprawie ustalenia cen wolnego rynku świadczeń w naturze na II półrocze 1949 r. dla celów podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ceny wolnego rynku świadczeń w naturze wydawanych w II półroczu 1949 r. podatnikom podatku od wynagrodzeń ustala się w wysokości maksymalnych cen zawartych w cennikach detalicznych sporządzonych i wydanych przez centrale przedsiębiorstw państwowych lub będących pod zarządem państwowym zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 sierpnia 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Aprowizacji, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Leśnictwa, Oświaty, Poczty i Telegrafów, Skarbu i Zdrowia w sprawie ustalania maksymalnych cen hurtowych i detalicznych na towary wytwarzane przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 346).

§ 2. Ustalone w § 1 ceny wolnego rynku dotyczą świadczeń w naturze wydawanych po dniu 30 czerwca 1949 r. a należnych od dnia 1 lipca 1949 r. do dnia 31 grudnia 1949 r.

§ 3. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy przypadków unormowanych:

- 1) zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1949 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie szacowania wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1949 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-26, poz. 412),
- 2) okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 5 listopada 1948 r. w sprawie ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 95, poz. 429), który w myśl § 7 powołanego w pkt 1) zarządzenia obowiązywał do dnia 31 marca 1949 r. Po ustanowieniu okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 listopada 1948 r. należy jednak przewidywać stosować do czasu wydania odrębnego zarządzenia w tej sprawie.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

MINISTER SKARBU

Konstanty Dąbrowski

891.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 6 września 1949 r.

w sprawie uznania Domu Bankowego Grüss Józef w Warszawie w likwidacji za zlikwidowany.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410) uznaje przedsiębiorstwo bankowe pod nazwą: Dom Bankowy Grüss Józef w Warszawie w likwidacji — za zlikwidowane

MINISTER SKARBU

Konstanty Dąbrowski

892.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 8 września 1949 r.

w sprawie uznania przedsiębiorstwa bankowego Dom Bankowy Wincenty Wolański w Warszawie w likwidacji za zlikwidowane.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410) uznaje przedsiębiorstwo bankowe pod nazwą: Dom Bankowy Wincenty Wolański w Warszawie w likwidacji — za zlikwidowane.

MINISTER SKARBU

Konstanty Dąbrowski

893.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 8 września 1949 r.

w sprawie uznania Domu Bankowego Targownik i Syn w Warszawie w likwidacji za zlikwidowany.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410) uznaje przedsiębiorstwo bankowe pod nazwą: Dom Bankowy Targownik i Syn w Warszawie w likwidacji — za zlikwidowane.

MINISTER SKARBU

Konstanty Dąbrowski